

Ο Θεός γιατί παίζει κρυφτό; Ντρέπεται ή διασκεδάζει;

✖ Η πίστη σε οποιαδήποτε θρησκεία είναι ένα δικαίωμα του κάθε ανθρώπου. Το ίδιο βεβαίως και η αθεΐα. Είναι λάθος να πιστεύουμε ότι τίθεται θέμα επιβολής της άποψης ενός πιστού σε έναν άθεο. Το λέω αυτό διότι συνήθως οι άθεοι δεν έχουν ως στόχο να «προσηλυτίσουν» κανέναν με τα επιχειρήματά τους στην αθεΐα, ευνόητα καθότι δεν πρόκειται για θρησκεία, απλά προβάλλουν τους πιθανούς λόγους και αιτίες που χρησιμοποιούν ώστε να μην αποδεχτούν τον «Θεό».

Κάποιοι -αν όχι οι περισσότεροι- πιστοί θεωρούν χρέος τους να πείσουν τους άθεους ότι είναι παραπλανημένοι καθότι θεωρούν πως οι ίδιοι έχουν νιώσει τον Θεό, οπότε δεν τίθεται καν θέμα για τον αν υπάρχει ή όχι, γι αυτούς είναι δεδομένο ότι υπάρχει!!

Σ' αυτό ακριβώς θα σταθώ στο εν λόγω κείμενο. Στην αδυναμία των εμπειριών. Διότι περί αυτού πρόκειται. Και δεν σας κρύβω ότι εμπειρικά ή πρακτικά αν θέλετε, είναι το ισχυρότερο επιχείρημα για τους άθεους! Δεν πιστεύω στον Θεό διότι απλούστατα δεν τον γνώρισα ή ένιωσα ποτέ μου, δεν έχω καμία εμπειρία περί του θέματος!

Σκεφτείτε το είναι πολύ ισχυρό αυτό το επιχείρημα καθότι θαρρώ πως αν υπήρχε ένα τέτοιο υπερφυσικό ον, θα το βλέπαμε! Έστω, θα το νιώθαμε. Πολλοί κάνουν τα αδύνατα δυνατά να αποδείξουν την ύπαρξη του (θεολόγοι κυρίως), όχι ότι είναι κακοπροαίρετοι, αντίθετα ίσως να το κάνουν για το καλό μας, όπως νομίζουν οι ίδιοι. Δεν λέω, είναι ευγενικοί, αλλά ποιο το όφελος; Αν ήθελε αυτός ο παντογνώστης και πανταχού παρών να εμφανιστεί θα το είχε κάνει σε χρόνο μηδέν και οι αμφιβολίες μας θα γίνονταν απόδειξη, γεγονός!

Στο σημείο αυτό υπεισέρχεται η υπόθεση ενός Θεού που δεν θέλει να εμφανιστεί!

Οι θεολόγοι διατείνονται ότι ο Θεός κρίνει φρόνιμο να κρύβεται, να είναι διακριτικός, είναι μία από τις χάρες του να μην μας αναγκάζει για τίποτα! Ξεκάθαρα λοιπόν φτάνουμε στο κύριο επιχείρημα που στηρίζει την θεϊκή λεπτότητα! Ήτοι, οι πιστοί θεωρούν ότι ο Θεός κρύβεται από σεβασμό στην ίδια μας την ελευθερία, και έτσι μας δίνει το προνόμιο να πιστεύουμε ή όχι σ αυτόν!

Η συνηθέστερη εξήγηση δίνεται από τον Καντ στην «κριτική του πρακτικού λόγου» όπου τονίζει ότι εάν όλοι γνωρίζαμε την ύπαρξη του Θεού, θα χανόταν η ηθική μας!

Σύμφωνα με αυτήν την άποψη, όλες μας οι ενέργειες και οι πράξεις θα συντελούνταν υπό τον φόβο και την επιφυλακτικότητα απέναντι στο Θεό, τον οποίο θα αντιμετωπίζαμε κατά κάποιον τρόπο ως έναν «υπεραστυνόμο»! Άρα η ιδιοτέλεια θα ήταν το κύριο χαρακτηριστικό του ανθρώπου, οπότε για να μην συμβεί αυτό ο Θεός επιλέγει να είναι κρυμμένος ούτως ώστε να μας αφήσει να πράξουμε το σωστό ή όχι από μόνοι μας. Μάλιστα!

Το πόσο ανίσχυρα είναι τα ανωτέρω επιχειρήματα νομίζω ότι είναι εύληπτο στον καθένα μας. Κατ' αρχήν, με το να θεωρείς την άγνοια ως ελευθερία, είναι κάτι που τουλάχιστον για μένα, είναι ασύμβατο, έως και αδιανόητο!

Αναρωτιέται ο Αντρέ Κοντ Σπονβίλ (φιλόσοφος): *«Εφόσον, είναι έτσι τα πράγματα σημαίνει ότι εμείς οι κοινοί άνθρωποι είμαστε πιο ελεύθεροι και από τους προπαγανδιστές ή τους προφήτες του, όπως επίσης από τους μακάριους ή ακόμα και από τον ίδιο τον Θεό»* (δεν έχει την επιλογή να πιστέψει ή όχι στον εαυτό του!!!).

Πρόκειται σαφώς για μία ισχυρή αντίκρουση στο επιχείρημα των Θεολόγων, διότι δεν μπορεί εμείς οι κοινοί να είμαστε πιο ελεύθεροι από τον Αβραάμ, τον απόστολο Παύλο, τους μακάριους κλπ, είναι καθαρά μία δυσνόητη ιδέα κάτι τέτοιο που δεν έχει καμία απολύτως βάση φιλοσοφική (πολύ περισσότερο θεολογική!).

Αν λάβουμε υπ' όψιν μας τον διαφωτισμό που δρα πάντα ενάντια στον σκοταδισμό, αυτό που ελευθερώνει έναν άνθρωπο είναι η γνώση και όχι η άγνοια! Είναι αυτονόητο. Δεν χρειάζεται καμία επεξήγηση!

Τώρα, σε ότι αφορά τα λεγόμενα του Καντ στα περί «εξάλειψης» της έννοιας της ηθικής, περισσότερο αντικρούει τη θρησκεία παρά την αθεία! Καθώς, στο σημείο αυτό συμφωνούμε απόλυτα και γι αυτό ο παράδεισος και η κόλαση καθίστανται παραμύθια, η έννοια της ηθικής και του καθήκοντος δεν θα έπρεπε να περιέχει τον παράδεισο ή την κόλαση!

Ένα άλλο επιχείρημα που κρίνω ιδιαίτερα σημαντικό για να μην αποδέχομαι την ύπαρξη του Θεού είναι ότι αυτός ο Μέγιστος, ο παντοδύναμος, ο σοφός και εν γένει ο Πατέρας της ανθρωπότητας, πως είναι δυνατόν να επιτρέπει όλα τα δεινά

που συμβαίνουν στον κόσμο και να μην κάνει τίποτα απολύτως; Ποιος πατέρας δεν θα εμφανιζόταν στα παιδιά του για να τα φροντίσει και να τα προστατέψει (και έτσι να τους δώσει την ελευθερία); Που βρίσκεται ο Θεός την ώρα που βομβαρδίζονται αθώοι, πεθαίνουν της πείνας άνθρωποι καθημερινώς, και γενικά κυριαρχεί η εξαθλίωση παρά η ευμάρεια;

Κατά την προσωπική μου άποψη και πάντα αντιμετωπίζοντας το θέμα πρακτικά, είναι το πιο ισχυρό επιχείρημα για να μην αποδέχομαι την ύπαρξη του Θεού. Ποτέ δεν τον είδα, ένιωσα ή γνώρισα!

Όσοι τώρα θεωρείτε ότι τον νιώσατε, τι να σας πω, αφού αισθάνεστε καλά έτσι, δεν μου πέφτει λόγος, παρά όμως ότι ο ισχυρισμός σας δεν μπορεί να μεταδοθεί στον καθένα μας, είναι μη ελέγξιμος! Για μας δεν έχει απολύτως καμία αξία, όπως ακριβώς με όσους θεωρούν ότι είδαν φαντάσματα! Νομίζω ότι η αυθυποβολή αλλά και οι δυνατότητες του ανθρωπίνου εγκεφάλου είναι πιο πιθανά από την υπερφυσική ερμηνεία τέτοιων περιστατικών!

Συμπερασματικά, η σιωπή του θεού είναι τουλάχιστον ύποπτη! Και για να είμαστε σοβαροί, έστω και αν μιλάμε θεωρητικά, για ποιο λόγο η σιωπή του σύμπαντος να ονομάζεται Θεός; Προσδίδουμε στο ανεξήγητο ακόμη πιο ακατανόητη ιδέα, τον Θεό! Διανοητικά δεν στέκει καθόλου...

Πηγή: anatreptikos-analysis.blogspot.com